

Bilaga 5 till kommunfullmäktiges protokoll 2003-03-03 § 22

Interpellationssvar 27:e februari

Dnr 109-118/2003: Interpellation (2), Skattechocken

Det följande är mitt svar på ovanstående interpellation:

Moderaterna har skrivit 4 interpellationer som i grunden handlar om skattepolitik. Två av interpellationerna har visserligen andra ämnen som ingång men det egentliga syftet är att diskutera skatter. Det är ingen slump, en av grundbultarna i moderaternas samhällskritik är att skatterna är för höga. En logisk följd av den uppfattningen är att utgifterna är för höga. förutsatt att man vill bedriva en ansvarsfull och balanserad budgetpolitik. Det betyder alltså att varje skattesänkning måste följas av klar plan för hur utgifterna skall sänkas. Reservationer i årets budget visar tydligt att moderaterna inte har någon sådan plan. Tyvärr innehåller den moderata retoriken inte bara lägre skatter. Den kännetecknas av ofinansierade skattesänkningar. Det hotar de kommunala verksamheterna. De frågor som tas upp i interpellationerna är därför av fundamental betydelse för välfärd och utveckling i Stockholm. Jag börjar med att svara på interpellation (2), skattechocken. Jag har för avsikt att återkomma till övriga tre interpellationer.

Moderaterna står isolerade i den ekonomiska politiken. De företräder ensamma en linje som innebär omfattande skattesänkningar och som i förlängningen betyder kraftigt minskad offentlig verksamhet. Deras skattepolitik har inte någon förankring hos Stockholmsborna. Den är så illa formulerad att den skapar problem för övriga borgerliga partier. Nyligen uttalade sig företrädare för folkpartiet och centerpartiet om de trovärdighetsproblem som moderaterna med sin politik förorsakar borgerligheten på riksplanet. Valresultaten var bevis nog.

Kristdemokrater och folkpartister i Stockholm - jag beklagar - men de moderata kollegorna inom borgerligheten har inget lärt av höstens val. De fyra interpellationerna visar med all tydlig önskvärdhet att oppositionspolitiken under innevarande mandatperiod kommer att domineras av en onyanserad och ogenomtänkt skattepolitik.

Stockholmsmoderaternas skattepolitik är ideologiskt betingad och tonläget är högt. Det råder absolut inget tvivel om grundinställningen – skatterna är för höga och i huvudsak negativa för stadens utveckling. Skattefrågan diskuteras dessvärre isolerat från den verksamhet som intäkterna faktiskt finansierar. Detta förhållningssättet står i skarp kontrast mot den verklighet som ansvariga kommunalpolitiker i länet står inför. Länet har 14 borgerligt styrda kommuner, 10 av dessa höjer skatten år 2002 och 4 lämnar den oförändrad. Stockholmsmoderaternas partivänner har alltså varit flitiga skattehögare. Har även de höjt skatten av "ideologiska" skäl som de anklagar oss för, eller är det andra överväganden som spelat in? Vi gick till val på verksamheterna i Stockholms stad skulle få mer resurser och 50 öre mer i skatt möjliggjorde detta. Övriga kommuner i länet har uppenbarligen gjort en liknande bedömning. Det har aldrig varit tydligare - Stockholmsmoderaterna står isolerade i denna fråga!

Moderaterna föreslog 65 öre lägre skatt i jämförelse med oss för 2003. Det motsvarar ca 900 mkr till stadens verksamheter inom vård, skola och omsorg. Ingående underskott för 2002 för Stadsdelsnämnderna är drygt var 300 mkr. Årets budgetreservationer ger ett gott exempel på hur lätt det är att med ett penndrag sänka skatten, men hur svårt det är att skära ner i verksamheterna. Hur man än anstränger sig så går det inte att sätta fingret på vilka områden

som moderaterna tycker har för mycket resurser. Det finns två sidor på ekvationen, lägre intäkter innebär lägre utgifter. Vi sysslar inte med sifferlekar, moderaternas förslag hade avsevärt mindre resurser till verksamheterna! Det hade därför varit hedersamt om moderaterna hade talat om var besparingarna skulle tas.

Jag kommer inte att medverka till att det största oppositionspartiet i Stockholm tillåts ge oklara besked på denna punkt. Jag kommer oförtrutet att avkräva moderaterna svar på vilka verksamheter de tänker skära i för att möta balanskravet. Det är vi skyldiga medborgarna.

Avslutningsvis vill jag svara på de tre frågorna om socialbidrag som ligger inbakade i skattediskussionen.

1. På vilket sätt minskas socialbidragsberoendet av en rekordstor skattechock?

För det första – människor har rätt till försörjningsstöd, och självklart är målet att de som är beroende av försörjnings så snabbt målet skall komma ut i sysselsättning.

För det andra - kopplingen mellan det som moderaterna kallar ”skattechock” och försörjningsstöd är något luddig. Av någon oklar anledning tycks interpellanten tro att högre kommunalskatt, och därmed mer pengar till verksamheten, ger fler personer i försörjningsstöd. Det är fel. Människor uppbär försörjningsstöd primärt för att de saknar arbete och möjligheter till egen försörjning.

För det tredje – om interpellanten inte ser dessa sammanhang föreslår jag interpellanten kontaktar partivännerna i de borgerligt styrda kommuner som även de höjer skatten 2003.

2. Hur skall målsättningen om att halvera socialbidragsberoendet verkställas om man samtidigt höjer skatten kraftigt?

För det första – utvecklingen vad gäller försörjningsstödet har varit oroande sen hösten 2001 då kostnaderna slutade att minska. Det visar tydligt att konjunkturen är den viktigaste förklaringsfaktorn bakom utvecklingen i försörjningsstöden. Mot bakgrund av det har vi lagt ett ambitiöst mål att öka sysselsättningsgraden.

För det andra - skatterna höjs just för att kunna satsa på verksamheten. Försörjningsstödet, och de åtgärder som vi sätter in för att slussa in folk i arbete och meningsfull sysselsättning ingår i verksamheten. Det vore inte möjligt att göra offensiva satsningar utan högre skatter.

3. Skall samarbetet med näringsliv och bemanningsföretag fortsätta?

Vi började att arbeta med alternativa metoder under 1997. Vi avser att fortsätta med detta eftersom det finns flera goda exempel på ett fruktbart och effektivt samarbete som bidragit till att få ut människor i sysselsättning, ”Kista Matchning” är ett exempel.

Med detta anser jag att interpellationen är besvarad.

Annika Billström